

ישראל
הרגיל
ISRAELA
HARGIL

1992 - 1993

הגלריה לפיסול ע"ש י. קונסטנט ■ רמת-גן ■ RAMAT-GAN ■ THE CONSTANT SCULPTURE GALLERY

Constant

SIEVES OF LIGHT

מסננות אור

יוזמה: הרשות לתרבות ואמנות - עיריית רמת-גן אוצרות: אינה ארוטטי צילום: איתן שוקר חרגום: נואל קנין עיצוב והפקה: פרסום פוקוס
Initiative: Arts & Culture Authority, Ramat-Gan Curator: Ina Aruetty Photography: Eytan Shoker Translated: Noel Canin Design & Production: Focus Adv.

CHOCOLATE CHIPS

מטחנת השוקולד

תבניות - סדר

בתערוכה השלישית בסדרה זו מציגה ישראלה הרגיל שמונה-עשרה מתוך עשרים וחמש עבודות מגרוטאות ומפוליאסטר. מי שפיסלה שנים רבות באבן, חוזרת ונוגעת בברזל, מתכת ישנה וחלודה שטבועים בה עקבות שימוש קודם. עד כה היה הפוליאסטר זר ללשון האמנותית של ישראלה "חומר סינתטי", היא אומרת, אך כאן הוא "מוכן לאמץ" כל צורה ואיכות שהיא תבקש: קשיחות או רכות, שקיפות או אטימות. הפוליאסטר "זורם" כמי ברז, הוא מסנן אור ומשמש תבנית להטבעת אברים במושב שנועד "לגברות בלבד".

אבל עיקר התערוכה מורכב מחפצי ברזל, שילוב של Readymades גרוטאות שלוקטו בבתי מלאכה, חלקי מכוניות וכלי משק בית, שידעו גלגול קודם, וכאן קיבלו משמעות אמנותית. התערוכה טעונה רבדים של משמעויות והקשרים השואבים מתולדות האמנות הכללית, מהאמנות הישראלית ואפילו מענייני דיומא.

ישראלה הכינה "רשימות במזוודה" - לוחות קולאז' שהיא מציגה כיצירה בפני עצמה. דרכם היא חושפת ללא מעצורים לא רק את המקורות ליצירותיה אלא גם את תהליך היצירה עצמו. כאן נגלה לעיני הצופה עולם החסוי מפניו במרבית המקרים.

מרסל דושאן, האמן והוגה הדעות הצרפתי-אמריקאי היווה מקור השראה בלתי נדלה לישראלה הרגיל. האמנית צירפה ל"רשימות" תקציר של תולדות חייו ויצירתו. הרעיונות והצורות, כדרך הן מחשבות שאינן זורמות בקו רצוף, נעות בדרכים משלהן. כך התוצאה החזותית שנגלית לעינינו שונה מנקודת המוצא, אם כי היא שואבת ממנה משנה תוכן.

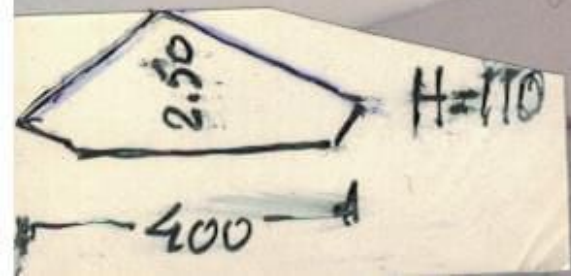
תשעה "רווקים" - צינורות חלולים של מפלטי מכוניות וחלקי ביוב ניצבים זקופים על בימה ומתדיינים ביניהם. זו נקודת המוצא לתערוכה כולה - גרוטאות הברזל החלוד שבכוח האבסורד האמנותי הופכות ליצורים חיים. ללא ספק יצירה שההומור שולט בה. "ארגז הכלים שלי" מכיל אזכורים לכמה עבודות בתערוכה זו. "חגורת צניעות", מבטאת את המיניות שבאה לידי ביטוי בכמה יצירות אבל, כמו ב"ארגז הכלים", היא עושה זאת ברוח מבודחת ומלווה בחפצים מחיי היומיום קצת חלודים, קצת בלויים אך כל כך אנושיים.

נורית לוי

אובייקט אמנותי A PIECE OF ART
ברזל, פוליסטר IRON, POLYESTER

CM 12x22x27 D"O

In her present exhibition - October 93 - Israela Hargil adds another layer to the exhibition held at the Tova Osman Gallery in 1992. Here she shows sixteen works made out of iron and polyester. The artist, who for years has sculpted in stone, now returns to iron, old rusty metal stamped with traces of a previous use.

Until now polyester has been foreign to Israela's artistic idiom "Synthetic material", she says, but here, it adopts willingly any shape and quality she requires: rigid or pliable transparent or opaque. The polyester "flows" like water from a tap, sifts form and light, moulds organs imprinted in a chair intended for "Ladies Only". However, the exhibition is essentially composed of iron objects, a combination of readymades, metal scrap and home utensils which have served in a previous life, and here receive artistic meaning.

The exhibition holds quotations of art history, Israeli art history and even current events. The artist has created "Notes-in-a-Valise", collage boards exhibited as a work in its own right. Through these she reveals, without inhibition, not only the origins of her inspiration, but also the process of creation allowing us to discover a world ordinarily hidden from us.

Marcel Duchamp, the French American artist and thinker, has been a boundless source of inspiration for Israela Hargil. She has incorporated a short biography of his life and works in her "notes".

Ideas and forms, like thoughts do not evolve in straight lines they follow their own paths. Although inspired by Duchamp, the works contemplated show considerable difference from the source.

Nine "Bachelors" - hollow sewage pipes and exhaust, are placed upright on a podium in colloquy. This single work is the keystone of the entire exhibition. For here, are rusty scraps of iron, which, by virtue of the absurd become human. Observing them on a slender twisted pipe are a pair of "E.T."- like "eyes", undoubtedly a work dominated by humor.

"My Tool Box" contains connotations to other works shown in the exhibition. The title "Chastity Belt" stands for sexuality, present in several works here.

Underlined with humour these daily objects stand out somewhat rusty and worn but all so very human.

NURIT LEVI